

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Galina Stratulat,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe,

Jumbei Sergiu xxxx, născut la xxxx, originar din s. xxxx, domiciliat în or. xxxx, str. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.05.2016 – 02.11.2016;

Instanța de apel: 07.12.2017 – 07.06.2017;

Instanța de recurs: 03.08.2017 – 21.11.2017;

Instanța de apel: 05.01.2018 – 26.02.2019;

Instanța de recurs: 03.06.2019 – 11.02.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 02 noiembrie 2016, Jumbei Sergiu a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința de achitare, instanța de fond a constatat că prin rechizitoriu Jumbei Sergiu xxxx este învinuit că pentru faptul că la 01.06.2015, aproximativ la orele 09:20, conducând automobilul de model Land Rover cu numerele de înmatriculare xxxx (Marea Britanie) și deplasându-se în r. Orhei pe str. Vasile Lupu intersecție cu str. Miron Costin, în apropierea filialei băncii comerciale „Eximbank” SA, fiind sub incidența indicatoarelor rutiere 5.50.1 și 5.50.2 „Trecere neregulată pentru pietoni”, ajungând chiar la trecerea pentru pietoni semnalizată prin marcajul rutier corespunzător, nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizau condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare al traficului rutier, iluminarea, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a

vehiculului, prin ce a încălcat cerințele art.22 din Legea nr.131-XVI din 07.06.07, privind siguranța traficului rutier, care în alin.(4) prevede că „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic”, pct. 3) al Regulamentului Circulației Rutiere care stipulează că „participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente”, pct.4) al Regulamentului Circulației Rutiere, care indică că „orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia”, reglementările pct.11) lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevăd că „conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat să cedeze trecerea pietonilor la trecerea la trecerile pentru pietoni cu circulația neregulată. În cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni să oprească sau să reducă viteza, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai asigurându-se că în fața vehiculului menționat nu sunt pietoni. Este interzisă intrarea pe trecerea pentru pietoni dacă în direcție de mers circulația este blocată și prin aceasta conducătorul va fi forțat să oprească, astfel creând obstacole pietonilor care traversează carosabilul, precum și prevederile pct.45) alin.(1) și (2) din Regulamentul Circulației Rutiere care reglementează că „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și manifestând neglijența criminală în circumstanțele expuse, nu a reacționat adecvat, iar ca rezultat al celor menționate a comis tamponarea pietonului Teslaru Ion, născut la xxxx, domiciliat în satul Cucuruzeni, raionul Orhei, care se deplasa regulamentar pe trecerea de pietoni, de la dreapta la stânga în raport cu direcția de mișcare a automobilului de model Land Rover, cu numărul de înmatriculare xxxx (Marea Britanie). Urmare a accidentului rutier, pietonului Teslaru Ion, i-au fost cauzate vătămări corporale manifestate prin fractura ambelor oase a gambei stângi, ce au un caracter deschis și condiționează fractura osului tibia și se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Jumbei Sergiu în baza art.264 alin.(3) lit. a) CP, individualizată prin „*încălcarea regulilor de securitate a circulației, comisă de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau sănătății*”.

Cauza penală a fost examinată în instanța de fond conform procedurii generale, inculpatul Jumbei Sergiu xxxx nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a pledat pentru pronunțarea unei hotărâri de achitare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare conform învinuirii formulate prin rechizitoriu la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar în baza art.90 Cod penal, pedeapsa închisorii a o suspenda condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

În susținerea apelului declarat, acuzatorul de stat a menționat, că probele prezentate de acuzare dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța de fond a ignorat declarațiile părții vătămate Teslaru Ion, care a indicat că în momentul când a început să traverseze strada, în fața trecerii de pietoni s-a oprit un automobil de culoare verde și tot atunci el a început a traversa strada pe trecerea de pietoni, precum și a ignorat declarațiile martorului Neghin Iurie, care a menționat că la trecerea de pietoni a văzut o persoană de gen masculin, cu vârsta de aproximativ de 60 ani, care a pășit pe trecerea de pietoni, intenționând să traverseze drumul. El imediat s-a oprit să-i cedeze trecerea.

La fel, au fost ignorate și declarațiile martorului Popescu Vera din care rezultă că dânsa a văzut persoana care trecea pe trecerea pentru pietoni.

Instanța de fond a ignorat și procesul-verbal din 12.06.2015, de examinare a imaginilor video, din conținutul cărora se vede clar că automobilul (microbuzul) oprește în momentul în care pietonul începe traversarea trecerii de pietoni, iar automobilul de teren continuă mișcarea și tamponează pietonul pe trecerea de pietoni.

În viziunea procurorului este eronată concluzia instanței precum că pietonul Teslaru Ion a încălcat prevederile pct.115-116 al Regulamentul circulației rutiere începând deplasarea pe trecerea de pietoni, or din declarațiile martorilor, a părții vătămate și imaginile video este evident că pietonul a început traversarea drumului, doar după ce a stopat microbuzul care era în față. Totodată nu poate fi imputat părții vătămate faptul că el nu își aduce aminte precis momentul impactului cu automobilul, și astfel de apreciat că pietonul s-a lovit singur de automobil, or dacă s-ar merge după această logică se poate deduce că pietonul singur a sărit în față automobilului, cea ce este un absurd, deci, este evident că fapta infracțională a fost săvârșită de inculpat, ca consecință a încălcării de către el a pct.11) lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Jumbei Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1an.

În baza art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe un termen de probațiune de 1 an.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijloace de transport, care a provocat vătămarea gravă a integrității corporale sau sănătății, invocate în rechizitoriu și a conchis că instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile lui Jumbei

Sergiu nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, deoarece vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii date a fost dovedită pe deplin.

6. Recurs împotriva deciziei instanței de apel a declarat inculpatul, care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței de achitare.

În motivarea recursului recurentul a invocat următoarele argumente:

- în speță există circumstanțe care în temeiul art.275 pct.3) Cod de procedură penală, exclud urmărirea penală, or, în prezenta unui obstacol frontal în mișcare ce-i obstrucționează traversarea trecerii pentru pietoni, pietonul nu dispune de prioritatea traversării acesteia, deoarece nu se află în siguranță, obligație instituită prin prevederile Regulamentul circulației rutiere. Continuarea înaintării pietonului pe trecere, prin ridicarea voluntară din culpă gravă a gambei stângi în dreptul vehiculului în mișcare, ar expune unui pericol propria persoană și pe ceilalți participanți la trafic prin frânarea bruscă, schimbarea direcției și vitezei de deplasare, fapt ce ar contravine cu prevederile Regulamentului enunțate în pct.3 și în art.22 al Legii nr.131 din 07.06.2007, cu privire la siguranța traficului rutier: „să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”;

- în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, deoarece în fața unui obstacol frontal deslușit (vizibil), ce-i blochează trecerea, pietonul s-a oprit, oferind deplasarea vehiculului pentru a-i elibera calea, iar ulterior a înaintat pe neașteptate, expunându-se neîntemeiat, contrar prevederilor pct.3 din Regulament, prin crearea neîntemeiată a obstacolului circulației, unui pericol grav, previzibilitatea acestor evenimente și consecințelor ce urmau să se producă, nefiind deduse obiectiv de către inculpat, fapt ce exclude, în special, imprudența ca semn al laturii subiective din acțiunile ultimului, deoarece el nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale (*pietonul a cedat trecerea, vedea clar vehiculul, era în siguranță și nu intenționa să înainteze, situație atestată de imaginile video, declarațiile părții vătămate și martorului ocular Popescu Vera*), nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile și, conform circumstanțelor cauzei, nici nu trebuia sau nu putea să le prevadă, că pietonul va înainta contrar oricăror raționamente de securitate personală într-un obstacol frontal pe care l-a deslușit, ezitând inițial să traverseze și cedând trecerea mijlocului de transport;

- nu există legătură de cauzalitate între acțiunile inculpatului și consecințele accidentului, consecințele se datorează acțiunilor grăbite ale pătimitului (*confirmate de către acesta din urmă, declarațiile martorului Popescu Vera și a inculpatului, care s-a lovit în spatele vehiculului în mișcare*);

- instanța de apel a neglijat faptul că pretinsa tamponare a avut loc când vehiculul ieșea de pe trecerea de pietoni, iar potrivit raportului de expertiză în comisie medico-legală auto-tehnică s-a constatat că pietonul a ridicat deliberat piciorul în dreptul barei de protecție spate dreapta a vehiculului în mișcare, după ce a cedat trecerea, fapt susținut obiectiv de către partea vătămată, însă neglijat neîntemeiat de către instanța de apel;

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 noiembrie 2017, recursul ordinar a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

În argumentarea deciziei adoptate instanța de recurs a reținut, că instanța de apel contrar prevederilor art.6§1,3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil și nu a dat o motivare argumentată tuturor motivelor invocate de partea apărării.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, apelul acuzatorului de stat a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept și just a apreciat probele prezentate pronunțând o sentință legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel efectuând o cercetare a probelor a conchis că inculpatul a intrat regulamentar pe trecerea de pietoni, deoarece în direcția sa de deplasare nu era angajat în traversare nici un pieton, odată cu staționarea concomitentă a vehiculului de rută în fața trecerii de pietoni (1 m.) pentru a debarca pasagerii, însă care nu reușise să coboare.

La fel, instanța de apel a menționat că potrivit imaginilor video, la momentul când automobilul condus de Jumbei Sergiu a intersectat trecerea de pietoni, partea vătămată s-a angajat în trecerea acesteia, urmărind mijlocul de transport aflat deja pe trecerea de pietoni.

Referitor la argumentul acuzatorului de stat precum că, conducătorul auto deține o responsabilitate „*absolută*” în raport cu pietonul, care ar deține o responsabilitate „*redușă*”, instanța de apel a relevat că aceasta reprezintă o viziune denaturată, ce contravine Regulamentului Circulației Rutiere, care în pct.7 tratează numiții ca participanți la trafic cu drepturi și obligații instituite. Astfel conform art.3 din Regulamentul circulației rutiere „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțele emitente”, circumstanțe ce în speță nu au existat, deoarece pietonul s-a oprit pentru a aștepta eliberarea de către vehiculul condus de către inculpat a trecerii pentru pietoni.

În continuare, instanța de apel a specificat că pe parcursul examinării cauzei acuzatorul de stat nu a prezentat vreo probă, care ar confirma vinovăția lui Jumbei Sergiu, limitându-se doar la enumerarea exhaustivă a normelor, abnegând impertinența acestora în coraport cu situația faptică creată în momentul producerii accidentului.

Cu referire la situația rutieră din 01 iunie 2015, instanța de apel în urma analizării înregistrării video anexată la materialele cauzei a constatat că, în intervalul de la secunda 59 - până la minutul unu și o secundă se observă că partea vătămată Teslaru Ion a înaintat pe trecerea de pietoni având privirea ținută spre dreapta, adică direcția opusă celei de deplasare a automobilelor pe acea parte de carosabil.

Astfel, neatenția și neglijența pietonului este evidentă, prin urmare acesta nu a respectat dispozițiile pct.115 alin. (2) a Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că la trecerile cu circulația nedirijată, pietonii au prioritate în trecere, în raport cu conducătorii de vehicule, însă ei vor ieși pe carosabil numai când vor fi convinși de siguranța traversării. Totodată, din înregistrarea video menționată, la secunda 58, este clar că automobilul de rută frânează brusc în fata trecerii de pietoni, iar Teslaru Ion imediat,

începe deplasarea pe trecerea de pietoni, fapt ce indică la abaterea de la prevederea pct.116 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere potrivit căruia, pietonilor li se interzice să se angajeze în traversarea drumului nemijlocit prin fața sau spatele unui vehicul de rută oprit în stație, ori a altor vehicule oprite sau staționate pe drum. La caz, instanța de apel a reținut că în situația în care Teslaru Ion a fost tamponat cu partea aripiei din spate dreapta a automobilului, Jumbei Sergiu a fost în imposibilitate de a reacționa și preîntâmpina accidentul. Or, acesta aproape că depășise trecerea de pietoni, iar partea vătămată privind într-o direcție opusă și contrar prevederilor menționate supra, s-a angajat în traversarea drumului.

La fel, instanța de apel a mai remarcat faptul că, inculpatul, martorii dar și partea vătămată au explicat și redat aceeași situație faptică. Astfel, din declarațiile acestora, dar și din înscrisurile cercetate nemijlocit în instanța de judecată, nu există probe concrete care ar dovedi vinovăția inculpatului

Instanța de apel a reiterat, că probele aduse de către acuzatorul de stat - procesul verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel și schema anexă, raportul de expertiză judiciară nu pot fi reținute ca probe ce ar demonstra vina inculpatului Jumbei Sergiu, deoarece aceste procese verbale doar constată faptul accidentului rutier și leziunile corporale ale victimei, dar nu indică la vinovăția inculpatului.

Argumentul avocatului Vîzdoga Ion în numele inculpatului, prin care a reiterat depășirea termenului de menținere a lui Jumbei Sergiu în calitate de bănuț stabilit la art.63 alin. (2) pct. 3) Cod procedură penală, invocând că urmărirea penală a fost pornită împotriva lui Jumbei Sergiu „in personam” prin ordonanța din 10.06.2015, iar ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit a fost înaintată la 30.10.2015, instanța de apel l-a respins ca fiind neîntemeiat, dat fiind faptul că prin ordonanța din 10.06.2015, s-a dispus începerea urmăririi penale pe faptul încălcării regulilor de securitate a circulației rutiere de către Jumbei Sergiu conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal. Ulterior prin ordonanța din 31.07.2015, Jumbei Sergiu a fost recunoscut în calitate de bănuț de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal. La 30.10.2015, Jumbei Sergiu a fost pus sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal. Ulterior, după efectuarea expertizei medico-legale complexe, prin ordonanța procurorului din 17.03.2016, Jumbei Sergiu a fost pus sub învinuire incriminându-i-se săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal.

Astfel, instanța de apel ținând cont de prevederile art.63 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală a conchis că în speță lui Jumbei Sergiu i s-a atribuit calitatea de bănuț prin acea ordonanță în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la începerea urmăririi penale a expus fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, însoțită de calificarea juridic-penală a acestei fapte. Prin urmare anume prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț organul de urmărire penală a oficializat suspiciunile de săvârșire a unei infracțiuni față de o persoană anumită.

9. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 pct.6 alin.(1) Cod de procedură penală a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, argumentând următoarele:

- instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor contrar art.101 Cod de procedură penală;

- în speță de către instanțele de fond s-au omis următoarele circumstanțe importante:

1) accidentul s-a produs pe trecerea de pietoni;

2) partea vătămată a început deplasarea, fiind sigur că nu creează obstacole participanților la trafic;

3) în urma imprudenței manifestate, inculpatul a tamponat pietonul, care regulamentar traversa strada;

- alegațiile apărării precum că în acțiunile inculpatului lipsește legătura de cauzalitate, adică legătura dintre fapta comisă și urmările prejudiciabile, sunt neîntemeiate, or, chiar și în cazul în care în fața automobilului condus de către inculpat nu a apărut un careva obstacol, conducătorul era obligat să se asigure că la traversarea trecerii pentru pietoni nu va cauza careva prejudicii pietonilor care au început sau au continuat deplasarea pe trecerea pentru pietoni;

- instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii încriminate, or din probele prezentate de acuzare, se constată că Jumbei Sergiu observând microbuzul care a stopat la trecerea pentru pietoni nu a avut dreptul să continue deplasarea pentru a traversa trecerea de pietoni. Din imaginile video se vede că inculpatul a început deplasarea pe trecerea de pietoni fără a se asigura de siguranța acestei manevre și fără a se asigura că pietonul va traversa strada, astfel că la finalizarea traversării trecerii pentru pietoni, acesta pe neașteptate lovește partea vătămată, care a menționat că s-a uitat prin părți și a văzut că în partea stângă staționa o mașină și doar după aceasta a început a traversa strada;

- în speță au fost ignorate cerințele pct.22 alin.(4) lit. b) din Legea nr.131 din 07.06.2007, din imaginea video se vede clar că microbuzul oprește în momentul în care pietonul începe traversarea trecerii de pietoni, iar automobilul condus de inculpat își continuă mișcarea și tamponează partea vătămată pe trecerea de pietoni;

- partea vătămată aflându-se pe trecerea de pietoni nedirijată avea dreptul prioritar de a traversa strada, mizând pe respectarea de către conducătorii unităților de transport a prevederilor pct.4 din Regulamentul circulației rutiere, iar inculpatul avea obligația de a permite pietonului să traverseze strada la trecerea pentru pietoni, obligație ignorată de către Jumbei Sergiu care a manifestat imprudență, considerând că Teslaru Ion nu va întreprinde careva acțiuni în vederea continuării traversării străzii;

- în speță instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel și a pronunțat o hotărâre care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

9.1 În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, inculpatul Jumbei Sergiu a depus referință asupra recursului declarat de procuror, prin care solicită ca acesta să fie declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, or, recursul este declarativ și nu întrunește condițiile de conținut prevăzut de art. 430 Cod de procedură penală, nu abordează vreo problemă de drept de importantă generală, reprezentând un simplu dezacord cu deciziile instanțelor inferioare, privind achitarea intimatului, în special cu decizia contestată a instanței de apel.

10. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, fără citarea părților, este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul depus de către procuror este fundamentat de drept, în baza pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, invocând următoarele temeuri pentru recurs și anume: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, erori care în opinia autorului sunt incidente la caz.

Cu referire la temeiul indicat de către recurent, prin prisma art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal lărgit constată că acest temei de casare nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat.

În această ordine se reține că instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate, soluția de menținere a sentinței.

Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus argumentat prin prisma prevederilor legale, astfel încât concluziile expuse să conțină raționamente întemeiate asupra soluției de achitare emise de către prima instanță.

Prin urmare, instanța de recurs, constată faptul motivării ample și complete a deciziei de către instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, respectiv aceasta cuprinde temeurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței, expunându-se argumentat și complet asupra tuturor motivelor expuse de către procuror care în mare parte sunt identice argumentelor invocate în recurs.

Opozant criticilor invocate de recurent privitor la aprecierea declarațiilor martorilor și constatarea unor stări de fapt de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit notează că dezacordul cu aprecierea probelor a servit obiect de examinare și în instanța de apel prin apelul procurorului împotriva sentinței de achitare, astfel reiterarea acestor argumente în ordine de recurs nu pot întruni necesitatea casării deciziei instanței de apel și nu sunt susceptibile de a susține temeiul de drept invocat, întrucât dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu reprezintă unul din temeurile de drept prevăzute pentru declararea recursului ordinar.

Aprecierea probelor reprezintă o prerogativă exclusivă a instanțelor ce judecă fondul cauzei și în acest sens Colegiul penal lărgit evidențiază că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a

acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Colegiul penal lărgit reiterează că, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului factual a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază critic argumentele recurentului, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

În context, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel, analizând probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate de prima instanță, verificate și re-apreciate de instanța de apel, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia privind achitarea lui Jumbei Sergiu de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Lecturând conținutul deciziei, Colegiul penal lărgit a stabilit că concluziile instanței de apel privind menținerea achitării inculpatului sunt bazate pe analizarea și aprecierea tuturor probelor administrate în cauză descrise în decizia instanței de apel (f.d.267-270, vol. IV), dintre care Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect a evidențiat *declarațiile părții vătămate Teslaru Ion ... care în ședința de judecată a confirmat faptul că la data de 01 iunie 2015 aflându-se în or. Orhei, intenționa să traverseze str. Vasile Lupu. El a lăsat automobilul pe care îl conducea inculpatul să treacă. După ce automobilul a trecut prin fața sa, partea vătămată a vrut să treacă strada mai departe și a grăbit pasul. În rezultat, mașina neagră încă nu trecuse și el s-a tamponat de spatele automobilului negru. Mai mult, a menționat că în timp ce a început să traverseze strada, privea în partea dreaptă a sa, adică în direcția de deplasare a autovehiculelor și nu în cea de sens opus pentru a se asigura că nu are nici un obstacol.*

Afirmații asemănătoare au făcut și martorul Popescu Vera și inculpatul Jumbei Sergiu, declarațiile acestora sunt identice și sunt apreciate ca veridice, mai ales în coroborare cu înregistrarea video, ce se conține pe CD-ul anexat la materialele cauzei.

Mai mult, Colegiul penal lărgit reține că acuzatorul de stat nu a prezentat vreo probă care ar confirma vinovăția lui Jumbei Sergiu, limitându-se doar la enumerarea exhaustivă a normelor, abnegând impertinența acestora în coraport cu situația factuală creată în momentul producerii accidentului. Or, cu certitudine s-a constatat că la data de 01 iunie 2015, Jumbei Sergiu nu a consumat băuturi alcoolice (f.d.44-45), iar alte motive și probe

ce ar pune la îndoială starea psihofiziologică satisfăcătoare a inculpatului de către partea acuzării nu au fost prezentate.

Același lucru se poate afirma și cu privire la dexteritatea în conducere, din contra, instanța de apel corect a constatat că Jumbei Sergiu conduce mijloace de transport de aproape 10 ani, este locuitor al orașului Orhei și pe str. Vasile Lupu, circulă destul des. Circumstanțe ce permit a concluziona că inculpatul a avut suficiente aptitudini pentru a observa, sau prevedea situațiile periculoase ce s-ar fi putut ivi.

Reducerea vitezei în apropiere de trecerea de pietoni justifică această supoziție necombătută în niciun fel de către procuror, dar confirmată prin declarațiile martorilor Popescu Vera și Neghin Iurie, ale părții vătămate Teslaru Ion.

Starea autovehiculului de model Land Rover cu numărul de înmatriculare xxxx (Marea Britanie), la momentul producerii accidentului era una bună.

De asemenea, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel în urma cercetării înregistrării video anexată la materialele cauzei (f.d.59-60), a constatat că *„...în intervalul de la secunda 59 - până la minutul unu și o secundă se observă că partea vătămată, Teslaru Ion a înaintat pe trecerea de pietoni având privirea ținută spre dreapta, adică direcția opusă celei de deplasare a automobilelor pe acea parte de carosabil.*

Astfel, neatenția și neglijența pietonului este evidentă, acesta nu a respectat dispoziția pct.115 alin.(2) a Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căreia, la trecerile cu circulația nedirijată, pietonii au prioritate în trecere, în raport cu conducătorii de vehicule, *însă ei vor ieși pe carosabil numai când vor fi convinși de siguranța traversării.*

Totodată, din înregistrarea video menționată, instanța de apel a reținut că *„...la secunda 58, este clar că automobilul de rută frânează brusc în fața trecerii de pietoni, iar Teslaru Ion imediat, începe deplasarea pe trecerea de pietoni..*, fapt ce indică la abaterea de la prevederea pct.116 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere potrivit căreia, pietonilor li se interzice să se angajeze în traversarea drumului nemijlocit prin fața sau spatele unui vehicul de rută oprit în stație ori a altor vehicule oprite sau staționați pe drum.

Prin urmare, în situația în care Teslaru Ion a fost tamponat cu partea aripii din spate dreapta a automobilului, inculpatul Jumbei Sergiu a fost în imposibilitate de a reacționa și preîntâmpina accidentul. Or, acesta aproape că depășise trecerea de pietoni, iar partea vătămată privind într-o direcție opusă și contrar prevederilor menționate supra, s-a angajat în traversarea drumului.

Martorii, dar și partea vătămată au explicat și redat aceeași situație faptică, iar în declarațiile acestora, dar și în înscrisurile cercetate nemijlocit în instanța de judecată, nu există probe concrete ce ar dovedi vinovăția inculpatului.

În continuare, Colegiul penal lărgit apreciază critic afirmațiile procurorului precum că, instanța de apel a apreciat veridică poziția apărării și a respins în totalitate probatoriul acumulat de organul de urmărire penală și nu a luat în considerație consecințele accidentului rutier, declarațiile părții vătămate Teslaru Ion și a martorului Negin Iurie, or, instanța de apel a supus analizei toate probele acuzării, le-a dat apreciere în particular și s-a expus asupra motivelor invocate în cererea de apel.

Colegiul penal lărgit remarcă faptul că procurorul încearcă să redea declarațiile părții vătămate în contradicție cu cele a inculpatului, ceea ce nu corespunde adevărului, deoarece acestea sunt în coroborare și nu se contrazic, fiind consecvente pe întreg procesul penal.

Cu referire la argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a luat în considerație că însăși inculpatul a recunoscut vina parțial, instanța de recurs menționează că recurentul redă cu secvențe rupte din context, declarațiile inculpatului, care reprezintă unele răspunsuri la întrebările puse inculpatului în instanța cu privire la diferite circumstanțe și etape ale incidentului, pe care procurorul le-a redat cumulativ precum și contrar cronologiei evenimentelor investigate, prezentând-le drept unele contradictorii.

La fel, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, recurentul redă în mod denaturat și rupte din context și declarațiile părții vătămate Teslaru Ion „ *din declarațiile părții vătămate s-a constatat că, în momentul când a început să treacă strada, în fața trecerii de pietoni s-a oprit un automobil de culoare verde, care ulterior s-a constatat că era condus de Neghin Iurie, și în acel moment el a început a traversa strada pe trecerea de pietoni. A făcut câțiva pași și a observat din partea stingă că vine un automobil, însă și el și automobilul a continuat deplasarea, când la un moment dat a simțit o lovitură cănind jos, iar când și-a revenit se afla pe trecerea de pietoni* ”..., însă nu încearcă acuzatorul de stat să dea explicație faptului cum pietonul, după ce a cedat vădit trecerea vehiculului, a înaintat subit într-un obstacol în mișcare.

Astfel, contrar constatărilor instanței de apel și instanței de fond, recurentul a exclus inexplicabil din declarațiile părții vătămate, neschimbate în toate ședințele de judecată, continuând să le redea fără a menționa că... *pățimitul a oprit și a cedat trecerea vehiculului condus de către inculpat, iar ulterior a înaintat din grabă și s-a lovit de partea spate a vehiculului în mișcare.*

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit consideră că afirmările acuzatorului sunt declarative, care neglijează lucruri vădit constatate și nu corespund materialelor cauzei penale. Faptul menționat a fost declarat tranșant și de către partea vătămată în toate ședințele de judecată, deci nu reprezintă o interpretare a instanței de fond. Ca și la urmărirea penală, partea vătămată a relatat despre faptul că a oprit, cedând trecerea vehiculului condus de către inculpat, însă procurorul nu a elucidat modul producerii impactului și cauza înaintării deliberate de către victimă - din intenție sau culpă gravă. Aceste circumstanțe au fost solicitate spre explicare în cadrul cercetării judecătorești, iar partea vătămată a relatat despre graba sa în a traversa carosabilul, soldată cu lovirea de spatele mașinii în mișcare.

De asemenea, instanța de recurs remarcă faptul că, probele aduse de către acuzatorul de stat - procesul verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel și schema anexă, raportul de expertiză judiciară nu pot fi reținute ca probe ce ar demonstra vina inculpatului Jumbei Sergiu, deoarece aceste procese verbale doar constată faptul accidentului rutier și leziunile corporale ale victimei, dar nu indică la vinovăția inculpatului.

Cu referire la argumentele recurentului precum că *instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii încriminate, deoarece în cadrul examinării cauzei, organul de urmărire penală a*

constatat prezența laturii obiective și a laturii subiective, Colegiul penal lărgit le apreciază ca fiind declarative, care neglijează lucruri vădit constatate și nu corespund materialelor cauzei penale, deoarece instanța de apel a supus unei analize complexe componența infracțiunii incriminate inculpatului și corect a constatat lipsa în acțiunile inculpatului a laturii subiective și a semnului obligatoriu al laturii obiective „încălcarea regulilor de securitate a circulației, comisă de către persoana care conduce mijlocul de transport, și lipsa vinovăției.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că probele prezentate de acuzare constată faptul accidentului rutier și leziunile corporale a victimei, însă nu confirmă legătura cauzală între acțiunile lui Jumbei Sergiu și urmările survenite în urma accidentului rutier produs, precum și nici regulile de securitate încălcate de către Jumbei Sergiu.

În acest sens, Colegiul penal lărgit apreciază critic afirmațiile procurorului precum că existența legăturii cauzele dintre fapta comisă de către Jumbei Sergiu și urmările prejudiciabile, este dovedită prin raportul de expertiză judiciară nr.1850 nr.439 din 01.02.2016, deoarece acest raport descrie doar modul în care a fost produsă vătămarea corporală și existenței acesteia, dar nu indică nemijlocit la vinovăția inculpatului.

Colegiul penal lărgit menționează că, în speță, nu a fost confirmată încălcarea de către Jumbei Sergiu a prevederilor „ (...) art.22 din Legea nr.131-XVI din 07.06.07, Privind siguranța traficului rutier, care în alin.(4) stipulează că „*Participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic*”, pct.3) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că „*Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente*”, pct.4) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede, că „*Orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia*”(..), deoarece aceste norme pot fi considerate a fi încălcate doar în măsura coroborării cu alte norme neglijate din partea specială, ce ar fi provocat nemijlocit consecințele urmărite penal. Obligativitatea respectării de către conducătorii mijloacelor de transport a tuturor regulilor de circulație nu reprezintă norme separate.

Colegiul penal lărgit notează că prevederile pct.3 Regulamentul circulației rutiere sunt opozabile și pietonului în calitate sa de participant la traficul rutier, iar dreptul oricărui participant la trafic care respectă prezentul Regulament să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia (pct.4 din Regulament) este aplicabil și în privința inculpatului.

La fel, Colegiul penal lărgit remarcă că în speță nu a fost confirmată nici încălcarea de către Jumbei Sergiu a prevederilor pct.45) al Regulamentul circulației rutiere.

În acest sens, Colegiul penal lărgit remarcă declarațiile martorilor părții acuzării, a părții vătămate, imaginile video, precum și concluziile raportului potrivit raportului de expertiză complexă judiciară auto-tehnică, medico-legală nr.1850 din 01.02.2016, din care se deduce o viteză redusă a vehiculului condus de inculpat. Expertul tehnic a

menționat că, din punct de vedere tehnic, lipsa urmelor de impact pe suprafața vehiculului se datorează unei viteze reduse a acestuia. Potrivit, concluziei medico-legale cu privire la stabilirea stării de ebrietate, la 01.06.2015 inculpatul era treaz.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează, că instanța de apel corect a statuat că în speță nu a fost confirmată nici încălcarea pct.11) lit. f) Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357/13.05.2009, pe a cărei încălcare pune accentul partea acuzării și care ar fi generat nemijlocit consecințele pretinsei infracțiuni, or, procurorul a incriminat inculpatului încălcarea unei norme inexistente în Regulamentul circulației rutiere la data de 01.06.2015. Această normă a devenit obligatorie după completarea pct.11 lit. f) din Regulament, prin Hotărârea Guvernului din 26.05.2017 (în vigoare la 30.06.2017). Aici, pct.11 lit. f) din Regulamentul circulației Rutiere, la data de 01.05.2015, prevedea că: „ La trecerea de pietoni cu circulația neregulată să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului”. Astfel, acuzația este întemeiată pe încălcarea de către inculpatul Jumbei Sergiu a unei norme inexistente, adică pct.11 al Regulamentului, normă exclusă prin HG nr.494 din 08.07.2013, încălcare care ar fi provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale.

Din materialele dosarului s-a constatat că inculpatul a intrat regulamentar pe trecerea de pietoni, deoarece în direcția sa de deplasare nu era angajat în traversare niciun pieton, odată cu staționarea concomitentă a vehiculului de rută în fața trecerii de pietoni (1 m.), pentru a debarca pasageri, însă care nu reușise să coboare.

Neatenția și neglijența pietonului în speță este evidentă, or, acesta nu a respectat dispozițiile pct.115 alin.(2) a Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că la trecerile cu circulația neregulată, pietonii au prioritate în trecere, în raport cu conducătorii de vehicule, însă ei vor ieși pe carosabil numai când vor fi convinși de siguranța traversării.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține constatarea instanței de apel că „...din înregistrarea video, la secunda 58, este clar că automobilul de rută frânează brusc în fața trecerii de pietoni, iar Teslaru Ion imediat, începe deplasarea pe trecerea de pietoni, fapt ce indică la abaterea de la prevederea pct.116 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere potrivit căreia, pietonilor li se interzice să se angajeze în traversarea drumului nemijlocit prin fața sau spatele unui vehicul de rută sau a altor vehicule oprite sau staționate pe drum.

Argumentul procurorului precum că *partea vătămată aflându-se pe trecerea pentru pietoni neregulată avea dreptul prioritar de a traversa strada, mizând pe respectarea de către conducătorii unităților de transport a prevederilor pct.4 din Regulamentul circulației rutiere, iar inculpatul avea obligația de a permite pietonului să traverseze strada la trecerea pentru pietoni, obligație ignorată de către Jumbei Sergiu care a manifestat imprudență, considerând că Teslaru Ion nu va întreprinde careva acțiuni în vederea continuării traversării străzii*, reprezintă o interpretare denaturată, ce contravine normelor Regulamentului circulației rutiere, care tratează în pct.7 numiții ca participanți la trafic cu drepturi și obligații instituite. Potrivit pct.3 din Regulament: „*Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, ... și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze*

neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”, circumstanțe iminente ce nu au existat în cauză, deoarece pietonul s-a oprit pentru a aștepta eliberarea de către vehiculul condus de inculpat a trecerii pentru pietoni.

În acest sens, Colegiul penal lărgit notează că prioritatea pietonilor în raport cu conducătorii vehiculelor în traversarea trecerilor de pietoni cu circulație neregulată a fost condiționată de obligativitatea convingerii acestora de propria siguranță în traversarea carosabilului. Iar pretinsa „obligativitate” a conducătorului auto de a prezice orice acțiune defectuoasă a altor participanți la trafic, doar pentru faptul că este posesorul unui mijloc de pericol sporit, este contrară pct.4 din Regulament și îl face vinovat absolut de orice incident, indiferent de vinovăție și chiar în cazul acțiunilor sale regulamentare. O astfel de abordare este iresponsabilă și contravine oricăror principii ale dreptului, reprezintă o denaturare arbitrară a realității obiective și o interpretare eronată a normelor legale.

Asupra celor menționate, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel just a statuat că starea de fapt constatată în raport cu elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută la art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, cu certitudine rezultă că fapta imputată inculpatului Jumbei Sergiu nu întrunește semnele calificative ale componenței de infracțiune respective, fapt ce echivalează cu lipsa existenței faptei infracțiunii imputate inculpatului. Argumentele invocate de către recurent, au o formulare generală și nu pot servi temei pentru casarea deciziei instanței de apel, întrucât ultima a motivat complet decizia, corespunzător rigorilor și exigențelor expuse în art. 6 CEDO.

Deci, nu putem vorbi despre o examinare unilaterală a probatoriului administrat în această cauză, odată ce instanța a respectat procedura de cercetare a probelor per ansamblu, atât cele din partea acuzării, cât și cele ale apărării.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal lărgit statuează că temeiurile pe care s-a bazat procurorul în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, deoarece în urma examinării acesteia, se conchide că instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel, în coraport cu poziția părților și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

Față de lucrul judecat de primă instanță și instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată motivarea amplă și temeinică a hotărârilor pronunțate prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Jumbei Sergiu, astfel Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art.6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, ajungând la o concluzie corectă, pe care instanța de recurs o însușește, din motivul temeiniciei acesteia, fiind inoportună repetarea acestora, fapt ce este în corespundere și cu practica constantă a CtEDO, expusă în pct.37 din hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, potrivit căreia art.6 §1 deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță

internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că argumentele recursului ordinar declarat de către procuror nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului nu s-au depistat erori de drept, care ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit conchide asupra respingerii recursului, ca fiind inadmisibil.

11.În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauză penală privind-l pe *Jumbei Sergiu* xxxx, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 martie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Galina Stratulat

**Opinie separată
a judecătorului Cobzac Elena**

Conform art.339 alin.(7), 340 alin.(3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe *Jumbei Sergiu xxxx*.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 februarie 2020, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauză penală privindu-l pe *Jumbei Sergiu xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, urma a fi admis cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În speța dată se constată, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art.435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urma a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în apel.

Astfel că, motivarea instanței de apel întru menținerea sentinței instanței de fond cu privire la achitarea inculpatului Jumbei Sergiu de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, este una abstractă și eronată, deoarece instanța de apel, la fel ca și prima instanță, a dat o apreciere selectivă a probelor, în derogare de la prevederile art.101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatului, depuse în cadrul ședinței de judecată potrivit cărora a respins învinuirea adusă, motivând că nu a încălcat regulile de securitate a circulație, fără a le corobora cu cele date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuț, potrivit cărora a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii încriminate și anume că, *el până la accident, ca conducător auto a observat pietonul care era angajat în traversarea carosabilului, pe trecerea de pietoni.*

Se reține, că instanța de apel nu a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și nu a apreciat totalitatea probelor prezentate de acuzare întru confirmarea vinovăției inculpatului Jumbei Sergiu, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatată încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate.

Instanța de apel, contrar prevederilor art.101 Cod procedură penală, nu și-a motivat eficient soluția privind, dând prioritate declarațiilor inculpatului fără a le

corobora cu declarațiile martorilor și probelor materiale, în special proba video și declarațiile șoferului microbuzului, care a oprit la trecerea de pietoni înaintea inculpatului și a cedat trecerea pietonului Teslaru Ion.

Or, instanța de apel nu și-a argumentat soluția, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și nu a dat apreciere tuturor probelor administrate pe parcursul judecării cauzei în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, sub toate aspectele, complet și obiectiv și anume: - declarațiilor părții vătămate care în coroborare cu cele ale martorului Neghin Iurie confirmă că, la trecerea de pietoni o persoană de gen masculin cu vârsta de aproximativ 60 ani, care avea în mână o sacoșă și care a pășit pe trecerea de pietoni, intenționând să traverseze drumul, el imediat a oprit să-i cedeze trecerea.

La fel, declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați în ședința instanței de fond, verificate suplimentar în ședința instanței de apel, coroborează și cu alte probe, precum sunt: - procesul verbal de cercetare la fața locului cu fot tabel și schema anexă, - procesul-verbal de examinare a imaginilor video din 12.06.2015, precum și s-a reprodus CD-ul cu imagini video; - raportul de expertiză judiciară nr.1850, nr.439 din 01.02.2016, conform căruia „se poate afirma cu certitudine, că volumul și caracterul fracturilor au fost produse în urma tamponării pietonului”; - declarațiile lui Popescu Vera, care se afla în automobilul inculpatului și care a confirmat că a observat pietonul care se deplasa pe trecerea de pietoni.

În motivarea soluției sale instanța de apel a omis și circumstanțele cum sunt că, accidentul s-a produs pe trecerea de pietoni, - partea vătămată a început deplasarea, fiind sigur că nu creează obstacole participanților la trafic; -în urma imprudenței manifestate, inculpatul tamponează pietonul, ce traversa regulamentar strada.

Rezumând situația de fapt, în raport cu argumentele recurentului, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a dat o apreciere superficială probelor administrate cât și prevederilor art.22 alin.(4), lit. b) din Legea nr. 31, din 07.06.2007, „privind siguranța traficului rutier”, potrivit căroră „participanții la traficul rutier sânt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private”.

În continuare, instanța de apel a ignorat și obligația de bază a inculpatului, prevăzută la art. 45 alin. (1 și 2) RCR, a constat anume în manifestarea unei prudențe sporite la traficul rutier, astfel că în situația în care acesta a văzut pietonul, care intenționa să traverseze strada la trecerea pentru pietoni, urma în mod obligatoriu să cedeze acestuia trecerea. Or, partea vătămată aflându-se pe trecerea pentru pietoni nedirijată, avea dreptul prioritar de a traversa strada, mizând pe respectarea de către conducătorii unităților de transport a rigorilor pct.4 din RCR, care spune clar că „orice participant la trafic care respectă cerințele RCR al RM, trebuie să conteze pe faptul că și alți participanți la trafic execută cerințele acestuia”, acțiune însă ignorată de către inculpatul Jumbei, care având obligația de a permite pietonului să traverseze strada la trecerea pentru pietoni, a manifestat o

imprudență, considerând că pietonul Teslaru, nu va întreprinde careva acțiuni în vederea traversării străzii.

Consider că la caz sunt prezente temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) CPP, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău –Călugăreanu Vitalie, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019 cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată

Judecător

Cobzac Elena